biedrus, neatstājot visu vienīgi valdes ziņā. Tika atgādināts arī par citiem LRB pasākumiem – 25 gadu jubilejas svinībām, kas norisinājās Bauskas pilī, un biedrības ekskursijām uz Somiju un Kuldīgu – Remti.

LRB priekšsēdētāja atskaitījās arī par valdes aktivitātēm, norādot, ka valdes sēdes notiek katru otrdienu, ar mērķi – organizēt un uzlabot biedrības darbu.

Revidente Inita Smila informēja, par LRB finanšu revīziju, atzīmējot, ka pārkāpumi nav konstatēti. Kopsapulce vienbalsīgi apstiprināja revidenta ziņojumu.

LRB valdes locekle Laura Lūse ziņoja par 10. Baltijas valstu restauratoru triennāli, sīkāk informējot gan par plašo konferences dalībnieku loku, gan par to, cik liela publika tika uzrunāta, pateicoties trīs dienu interneta tiešraidei, kā arī pastāstīja, ka raksts par triennāles norisi tika publicēts Starptautiskā restaurācijas institūta mājas lapā (IIC, I. Tuņa). Atgādināja, ka pasākuma ietvaros klātesoši bija arī restaurācijas materiālu un tehnoloģiju pārstāvji, kas demonstrēja savu produkciju. Konferences darba grupas vadītājas Intas Rudzītes vārdā pateicās atbalstītājiem un visiem pasākuma organizēšanā iesaistītajiem cilvēkiem, t.sk. arī daudzajiem brīvprātīgajiem.

Turpinot iesākto tradīciju, LRB valdes priekšsēdētāja sumināja Meldru Usenko, Marinu Zemīti, Juri Grodņu, Jāni Kalniņu, Ainu Ābolnieci Āboliņu, Nataļju Kurganovu, Gunitu Čakari, Aiju Grīnbergu, Zinu Grīnfeldi, Ziru Taivāni, Pēteri Blūmu, Aiju Brīvnieci, Ilzi Bulu, Māru Brašmani un Vilni Līdaku, kuriem 2014.gadā bija apaļas jubilejas.

Būvmākslas amatniecības meistars Roberts Vecums – Veco biedrības kopsapulcē izteica publisku aicinājumu dibināt atsevišķu Būvmākslas saglabāšanas sektoru. Pamatojot šādu nepieciešamību ar to, ka būvniecības procesā iesaistītajiem restauratoriem tiek uzlikts liels pienākumu un atbildības slogs, bet maz tiesību un iespēju, ko mainīt un ietekmēt. Ierosinātās LRB apakšsadaļas mērķis būtu organizēt struktūru, kas gan restauratoriem – LRB biedriem, gan dažādām valsts un pašvaldību institūcijām, profesionālajām biedrībām un organizācijām (piemēram, LBS), uzņēmumiem un privātpersonām sniegtu profesionālu konsultatīvu palīdzību ar būvmantojuma saglabāšanu un atjaunošanu saistītu situāciju, jautājumu un problēmu risināšanā, veicinātu restauratora statusa nostiprināšanu objektā un iesaistītos sabiedrības izglītošanā. Īpašs aicinājums iesaistīties šādas sadaļas izveidē tika izteikts Ronaldam Lūsim, Pēterim Blūmam, Eduardam Krilovam, Sandrai Priežčiekurei un Gunāram Grīnfeldam.

Ierosinājums izraisīja diskusijas biedru vidū. Gunita Čakare izteica personīgā pieredzē balstītu novērojumu, ka ar restauratora viedokli rēķinās tikai tad, ja tas pārstāv mikrouzņēmumu, ar ko ir noslēgts līgums konkrēta darba veikšanā. Gundega Jēruma vēlējas precizēt, vai šāda atsevišķa interešu grupa būs ar tiesībām noteikt, kurus meistarus pieaicināt darbam. Uz ko R. Vecums – Veco atbildēja, ka organizācijas mērķis ir atbalstīt un palielināt ietekmi tiem restauratoriem, kas saistīti ar būvfirmām un strādā lielos restaurācijas objektos, nevis ierobežot kādu individuālu darbu veicēju.

Diskusija tika pabeigta ar D. Čolderes paziņojumu par biedrības darba plānā paredzēto semināru: Restaurācija būvniecības procesā (17.03.2015), kurā plānots pievērst uzmanību līdzīgiem jautājumiem.

LRB valdes vēlēšanās, apkopojot iepriekš pieteiktos, kā arī pilnsapulces laikā izvirzītos kandidātus priekšsēdētāja amatam, biedrības valdei un revidenta amatam, notika aizklāta balsošana. Rezultātā no 20 izvirzītajiem kandidātiem ievēlēti:

LRB valdes priekšsēdētāja – Dace Čoldere; LRB valdes locekļi – Dita Murziņa, Indra Saulesleja, Indra Tuņa, Jānis Ceplis, Jānis Tolpežņikovs, Juris Pavlovs, Laura Lūse, Rasma Lezdiņa un Rolands Lūsis;
revidente: Inta Smila.

Pilnsapulces noslēgumā tika sniegta informācija par 2015. gadā plānotajām aktivitātēm: ieceri turpināt regulāru semināru ciklu, piedalīties pasākumā „Satiec savu meistaru 2015", organizēt restauratoru darbu izstādi, kas veltīta sakrālajai mākslai (2016.gada pavasarī), atjaunot restaurācijas nometņu tradīciju, šoreiz palīdzot Cesvaines pilij, LRB dzimšanas dienu svinēt 12. jūnijā Aspazijas mājā Jūrmalā, bet pieredzes apmaiņas braucienu veidot kā pārrobežu ceļojumu starp Latviju un Igauniju. Biedri tika aicināti iesniegt informāciju par restaurācijas projektiem, kas īstenoti par valsts finansējumu (VKKF un VKPAI Pieminekļu glābšanas fonds), lai šīs ziņas varētu publicēt LRB mājas lapā.

Aicinot biedrus aktīvi līdzdarboties un piedalīties valdes organizētajos pasākumos,

valdes locekle
Laura Lūse

Jaunie LRB biedri:

Aija Ulmane
Linda Jēkabsone
Iveta Šveisberga
Eva Lapinska
Marta Dusa
Jekaterina Kupijanova
Katrīna Ozola
Ieva Rozentāle
Maija Puniņa
Laura Ikerte
Uldis Skanis
Uģis Baļļa
Tomass Baumanis
Vilmārs Alksnītis
Gatis Dobulāns

Latvijas Restauratoru biedrības avīze Nr.63
ISSN 1691-0966
Iznāk kopš 1997. gada novembra.

Adrese:
Vecpilsētas iela 7, Rīga LV 1050,
tālr. 67213273

Iznāk 4 reizes gadā
Redaktore D. Murziņa
e-pasts: dita.mp@apollo.lv
Korektore **A. Brīvniece**

Mājas lapa:
www.restauratorubiedriba.lv

Makets: Prof IT Sistēmas, profit@profitsistemas.lv

Restauratoru biedrības avize

2015. gada aprīlis Nr. **63**

Sofijas Sakta.

Ģ. Eliasa Jelgavas Vēstures un mākslas muzeja krājumā glabājas sakta. Tā tika gatavota eksponēšanai un, protams, atnesta restauratoram. Sakta laika gaitā bija nomelnējusi un veicot tās fotografēšanu un aprakstu tika atklāti interesanti fakti.

Kā jau ierasts muzejā- priekšmeti „runā„. Tas nav tā kā Holivudas filmā „Nakts muzejā", kur tiek lietota sarunvaloda un eksponāti skraida un visādi par sevi pavēsta (nebūtu jau slikti), bet priekšmeti mēmi „stāsta" par sevi ar visu savu būtību un esību.

Vērīgi apsekojot saktu, aizmugurē tika atklāts ieskrāpēts, līdz šim nezināms, uzraksts:

18 Novembr 1866
N Fr Sophie Grafin Medem
Stockmannshof

Atradums ir vērtīgs un interesants, jo vēsta par Jelgavas pilsētas un Zemgales novada kultūrvēsturei nozīmīgu dzimtu - fon Medemiem. Medemiem piederēja vairāki īpašumi Zemgalē un Kurzemē- Vilces, Elejas pils, Vecauces, Remtes un arī jelgavniekiem zināmā Villa Medem.

Sakta piederējusi Annai Jūlijai Katarinai Sofijai fon Medem (meitas uzvārds Lowenstern). Dzimusi 1823.gada 7.februārī (26.01) Tartu (Dorpat), Igaunijā. Divdesmit gadu vecumā 1843.gadā salaulājusies ar Ludvigu Johannu Grāfu fon Medemu Elejā. Laulībā dzimuši četri bērni3. Mirusi 83gadu vecumā 1906. gada 29.novembrī (16.11), Bavārijā, Vācijā.

Sākotnējais pētniecības ceļš aizveda pilnīgi nepareizā virzienā. Vārdam Stockmannshof tika sajaukts pēdējais burts f. Tas tika maldīgi pieņemts par burtu p un tā izveidojās vārds Stockmannshop. Sazinoties ar Stockmann veikala muzeju Zviedrijā, tika noskaidrots, ka Stokmans veikalu dibinājis 1862. gadā, bet saraksti par pārdotajām precēm ir zināmi no 1880.gada. Gadi it kā atbilstu, bet kaut kā likās neticami, ka uzraksts ir no veikala nosaukuma.

Pēc burtu precizēšanas ar mikroskopa palīdzību-Stockmannshof (Stukmaņi) tulkojumā ir Pļaviņas, kas atradās toreizējās Stukmaņmuižas teritorijā. „Muižas nosaukums dokumentos parādās jau 16.gs.beigās. Zviedru valdīšanas laikā muižā bieži mainījās īpašnieki. 18.gs.1.p. par tās īpašnieku kļuva Martins fon Kronstrerns. 1730.g.viņa dzimta šos īpašumus pārdeva A.fon Baijeram. Viņa dēls Holšteinas kambarkungs Andreass Georgs Stukmaņus apvienoja ar mazākām apkārtnes muižām un 1780.g. nodeva mantojumā savai meitai, vēlākā landrāta K.O. fon Lēvenšterna sievai,, Sofijai fon Medemai. Grāfiene,, 1878.g. par 50 000 rubļiem muižu atdeva savam dēlam grāfam Teodoram Mēdemam. Viņš pārvaldīja īpašumu līdz savai nāvei 1916.gadā. Pēc 1920.gada agrārreformas muiža pārgāja Latvijas valsts īpašumā.

Tātad Stukmaņu muižas vāciskais nosaukums sakrīt ar saktā iegravēto un ir bijis Sofijas īpašums. Kā sakta nonāca grāfienes īpašumā? Nez vai baltvāciete iegādātos šādu etnogrāfisku rotājumu ar nolūku to lietot. Iespējams, atbilde ir meklējama Stukmaņu muižā. Nejauši pārlūkojot interneta informāciju, uzmanību piesaistīja Klintaines bibliotēkas ievietotais teksts internetā par Pļaviņu vidusskolas Sofijas skolu un sievietes foto. Sazinoties ar bibliotēkas vadītāju Alitu Klušu, ieguvām šādas interesantas ziņas: „1853.gadā pie Stukmaņu muižas tika atvērta skola kalpu bērniem. Skolas dibinātāja un uzturētāja bija grāfiene Sofija fon Medema un skola tika nosaukta par Sofijas skolu. Uz durvīm esot stāvējis uzraksts- dibinājusi Sofija Medema dzimusi fon Levenšterna. Grāfiene regulāri apmeklējusi skolu, kamēr pagasts nebija atvēris savu pagastskolu, jo Sofijas skolā sākotnēji mācījās arī pagasta bērni. Vēlāk tikai muižas bērni. 1910.gadā, dažus gadus pēc Sofijas Medemas nāves, skolu slēdza.

Tātad, grāfiene ir bijusi viena no 19.gs. laikmetīgi domājošajiem augstmaņiem, kas novērtēja izglītības nozīmīgumu arī kalpu bērniem.

Vēlos sasaistīt šo saktu ar Stukmaņu muižas skolu un izvirzīt pieņēmumu, ka sakta ir bijusi dāvinājums grāfienei no vietējiem muižas ļaudīm, varbūt skolotāja, kas strādāja muižas skolā. Nevar gan atrast pamatojumu vai 1866.gada 18.novembris (pēc vecā stila) ir bijis nozīmīgs datums dāvinātājiem vai grāfienei. Iespējams, datumam nav nozīmes, bet gan kādam notikumam muižā šajā gadā,grāfienes vizīte u.c. Dāvinātājs tad arī veicis šo ieskrāpējumu..., bet tikpat ticama

ir arī otra versija, ka saktu kādam ir dāvinājusi grāfiene...un ieskrāpējumu veicis laimīgais (vai laimīgā) saņēmējs.Iespējams sakta nemaz nav glabājusies Stukmaņu muižā (ja tā vispār bijusi Sofijas īpašumā), bet nezināmā veidā ceļojusi un nonākusi muzejā 1982.gadā.

Lai kā arī bijis, ir ārkārtīgi interesanti pavērt priekšmetu vēstures klusuma aizkaru un sastapties ar senā pagātnē reāli dzīvojošiem cilvēkiem, kas ir bijuši daļa no tā, kādā valstī dzīvojam tagad.

Atsauces, papildinājumi.

Sakta JVMM inv.nr. 17904-Sudrabs (50,2g), Piltuves veida, Ø11,1cm. Pa ārmalu buklējuma josla ar reljefa virvīti. Ornamentēta ar trīs gravētām rozītēm apļos-divi simetriski, trešais dubultaplis. Kā ceturtais centrālais ornaments -vainadziņš. Pamatnes virsmu klāj gravētas akantu lapiņas. Neliela pamatmateriāla deformācija virspusē pie aizdares. Iekšpusē meistara monogramma-MR un ieskrāpēts teksts.

Ēka piederējusi vienai no vecākajām dzimtām - Medemiem. To būvējis pēdējās Kurzemes hercogienes Dorotejas brālis grāfs Žanno fon Medems. Ēku projektējis arhitekts Johans Georgs Berlics, un tā uzcelta 1818. gadā. Jelgavas Vēstures un mākslas muzeja speciālisti reiz stāstījuši - kāds no Žanno pēctečiem bijis draugos ar bermontiešu sabiedrotajiem un ļāvis šajā ēkā ierīkot kaut ko līdzīgu štābam, tāpēc "Villa Medem" bija pēdējā vieta Jelgavā, kur sakāva bermontiešus, un netālo Lilienfelda ielu pirmās brīvvalsts laikā nosauca par Uzvaras ielu. Otrajā pasaules karā ēka tika izpostīta, taču padomju vara no 1946. līdz 1954. gadam to atjaunoja, vēlāk tā kļuva par linu kombināta klubu, kurā līdz pat 80. gadu beigām norisinājās dažādi pasākumi un dejas. Pēc atmodas ēkas liktenis nav bijis labvēlīgs. Pašreiz ēkai ir īpašnieks, kas uz laiku to iekonservējis.(http://www.zudusi-latvija.lv/objects/object/11135/)

AnnaJulieKatharine Sophie (Sophia Ottonowna) von Medem. Meitas uzvārds Löwenstern. Māte- Elizabete Sofija fon Lowenstern, tēvs- Otto Andreas fon Lowenstern .(interneta saite-www.geni.com/people/Anna-Julie-Katharine-Sophie-Ottonowna-von....)

Bērni-1844. gads 17.maijs-Athur Otto von Medem, 1846.gads 21.jūnijs-Otto Paul Theodore (Otton Ludwigovich) von medem, 1848.gads 3.decembris-AnnaLudwigowna Louise Dorothea von Medem, 1853.gads 19.decembris-Fedor Ludwigowitsch von Medem.. (interneta saite-www.geni.com/people/Anna-Julie-Katharine-Sophie-Ottonowna-von....)

Ziņas ņemtas no interneta vietnes www.vietas.lv

Citāts no Alitas Klušas (Klintaines bibliotēkas vadītāja) interneta vēstules JVMM. ,,Pirmais skolotājs bijis Dāvids Neilands, kurš nostrādājis 40.gadus. 1896-1889.gadam skolotājs Borgs. Tad strādājis skolotājs Lustberģis, no 1905-1911.gadam Fricis Jansons. Sofijas skolā mācijās arī rakstnieks Valdis (Valdemārs Zālītis) un viņš to aprakstījis grāmatā ,,Staburaga bērni". Skolas otrā atdzimšana notika 2002.gada 1.oktobrī, kad pagastā sākās 5un 6 gadīgo bērnu apmācība. Skola beidza darboties 2009.gada 29.maijā."

Kurzemē 1867. gadā, bet Vidzemē 1868. gadā ar likumu aizliedza klaušas. (http://vesture.eu/index.php/Zemes_reformas_Baltijas_guber%C5%86%C4%81s_XIX_gs.)

1861. gadā dzimtbūšanas iekārta tika atcelta privātmuižu zemniekiem, 1866. gadā 24. septembrī ar likumu tika atbrīvoti arī valsts muižu zemnieki. (http://lv.wikipedia.org/wiki/Dzimtb%C5%AB%C5%A1anas_atcel%C5%A1ana_Latvij%C4%81).

2013. gadā grāfs Teodors Mēdems Rundāles pils muzejam dāvināja dzimtas relikvijas, ko viņa vectēvs grāfs Teodors Mēdems Pirmā pasaules kara beigās no viņam piederošās Stukmaņu un Vecauces pils bija aizvedis uz Vāciju un tālāk uz Franciju.(http://rundale.net/kurzemes-hercogiene-doroteja-un-grafu-medemu-dzimta/)

JVMM inventāra grāmata Nr.26

Stājgleznieciības restauratore
Saiva Kuple

Papīra skābes pazemināšanas reāls piedāvājums.

Firma Preservation Technologies 16.aprīlī Valsts arhīva telpās iepazīstināja ar patentēto Bookkeeper papīra skābes neitralizācijas metodi un piedāvājumu izmantot šo metodi ikdienas darbā. Firmu pārstāvēja rīkotājdirektore Konsuela Martinesa (Consuelo Martínez). Galvenā uzmanība firmā kopš 1994.gada ir veltīta papīra skābes neitralizācijai. To var izmantot gan masveida grāmatu un arhīva dokumentu apstrādei, gan manuāli atsevišķām lapām. Par firmas pakalpojumiem, produktiem un klientiem var uzzināt www.ptlp.com. Prezentāciju organizēja Latvijas Nacionālā arhīva Dokumentu preventīvās saglabāšanas departamenta un Latvijas Universitātes Akadēmiskās bibliotēkas Krājuma saglabāšanas nodaļas vadītājas.

Grāmatu vai dokumentu sējumu ievieto inertā šķīdumā, kurā izkliedētas mikroskopiskas magnija oksīda daļiņas. Procesā neizmanto ūdens vidi un tādējādi neveidojas papīra un iesējuma deformācijas. Inertais šķīdinātājs neiedarbojas uz krāsvielām, tintēm, līmvielām, ādu, metālu, audumu. Apstrādes process aizņem 2 stundas, pēc apstrādes šķīdumu attīra un izmanto no jauna. Process nav bīstams, nav toksisks un nav ugunsnedrošs. Inertais šķīdums materiālā neatstāj smaržu. Turpmāko nedēļu laikā magnija oksīds ar gaisa mitrumu veido netoksisku, sārmainu magnija hidroksīdu, kas neitralizē papīrā esošo skābi un starpšķiedru telpā uzkrātais nelielais sārmaino daļiņu depozīts sargā papīru no turpmākas skābes iedarbības. Veiktais process pagarina papīra dzīvi 3-5 reizes un normālos glabāšanas apstākļos nav jāatkārto. To var lietot iesietiem un neiesietiem, iespiestiem vai ar roku rakstītiem materiāliem, grāmatām, plakātiem, vēstulēm, pastmarkām, kartēm, gravīrām u.c. iespieddarbiem.

Atsevišķu lapu apsmidzināšanai lieto citu neitralizācijas aģenta nesējvielu. Apsmidzinot lapu neitralizācijas aģents iedarbojas uz papīrā esošo skābi tāpat kā iemērcot un pagarina lapas dzīvotspēju 3-5 reizes. Pārbaudes parādīja, ka neitralizācijas aģents izplatās pa visu lapu. Ar apsmidzināšanai piedāvāto 150 g aerosola pudeli var apstrādāt 2 m² virsmu. Pudele maksā 33.00 eiro. Aerosola kanna un konteineris ir paredzēts lielākām virsmām un lielākam lapu krājumam, tos ir izdevīgi lietot kartēm, atsevišķām lapām un dokumentiem. Aerosola sistēmas produkti nav bīstami, nav toksiski, nesatur šķīdinātājus un hloru saturošus savienojumus, ir gandrīz bez smaržas un izgaist nedaudz minūtēs.

Firma piedāvā arī pH zīmuli. To lieto, lai konstatētu papīrā esošo skābi. Kā indikatoru zīmulī izmanto krāsvielu hlorfenolu sarkano. Ja ar zīmuli uzvilktā līnija ir blāvi dzeltena, papīrs ir skābs. Ja zīmuļa līnija krāsojas purpursarkana, papīrs ir neitrāls vai sārmains. Šāds zīmulis maksā 7.70 eiro.

Firma piedāvā masveida skābes pazemināšanas aprīkojumu. Šādu iekārtu 2012.gadā Restauratoru biedrības biedri redzēja Polijas vēstniecības un biedrības kopēji organizētajā pieredzes apmaiņas braucienā uz Krakovu un Toruņu, apmeklējot Krakovā Jagellona (Jagiellońska) universitātes bibliotēkas papīra restaurācijas nodaļu. Ja kāds neatceras iekārtu, tad noteikti atceras „tropisko" karstumu Polijā un veiksmīgi noorganizēto ekskursiju! Masveida skābes pazemināšanas iekārta nav sevišķi augstražīga, tomēr tās darbība pakāpeniski uzlabo krājumā esošā papīra kvalitāti. Šādi neitralizēta grāmata izmaksā 19.90 eiro, bet arhīva materiālu 1 kg apstrādes izmaksa ir 37.00 eiro.

Manas domas par šo neitralizācijas metodi ir sekojošas:

- Ar to ir izvdevīgi apstrādāt atsevišķas lapas, ērti ir neitralizēt mākslas darba papīru un atsevišķus dokumentus,
- Masveida apstrādes process ir lēnīgs, jo katra grāmata ir vēdekļveidā jāpiestiprina speciālam turētājam un vienā apstrādes ciklā var ievietot nelielu skaitu grāmatu,
- Nevar apstrādāt drūpošus sējumus,
- Maz izpētīta ir magnija jona ietekme uz celulozes šķiedrām tām dabīgā ceļā novecojot,
- Ja nevar garantēt normālus glabāšanas apstākļus, tad jārēķinās, ka process būs jāatkārto.

Šī ir pirmā reize, kad liela pasaules mēroga papīra skābes pazemināšanas firma meklē ceļu pie Latvijas restauratoriem. Firmas galvenā darbības vieta ir Kongresa bibliotēka Vašingtonā. Filiāles atrodas Kanādā, Spānijā, Nīderlandē, Polijā, Dienvidāfrikā un Japānā. Nu acīm redzami interese paplašinās.

Rudīte Kalniņa

Latvijas restauratoru biedrības kopsapulce.

2015. gada 30. janvārī Latvijas Kara muzeja telpās notika ikgadējā Latvijas restauratoru biedrības (LRB) kopsapulce. No 179 biedriem kopsapulcē piedalījās 99. Sēdi vadīja LRB priekšsēdētāja Dace Čoldere, darba kārtībā iekļaujot šādus punktus:

1. D. Čolderes pārskats par 2014. gadā paveikto;

2. LRB revidentes restauratores Initas Smilas finansu pārskata ziņojums;

3. LRB valdes locekles Lauras Lūses atskaite par 10. Baltijas valstu restauratoru triennāles norisi;

4. 2015. gada jubilāru sveikšana;

5. LRB biedra Roberta Vecuma – Veco ierosinājums biedrības ietvaros veidot atsevišķu Būvmākslas saglabāšanas sektoru;

6. Jaunās LRB valdes vēlēšanas;

7. Informācija par 2015. gadā plānotajām aktivitātēm;

Pirms darba sākšanas D. Čoldere aicināja visus uz klusuma brīdi, lai pieminētu viņsaulē aizgājušos kolēģus – Astrīdu Eglīti un Artūru Smilu.

LRB priekšsēdētāja D. Čoldere pārskatu par 2014. gadā paveikto aizsāka ar īsu informāciju par lielāko pagājušā gada notikumu – 10. Baltijas valstu restauratoru triennāli „Līdzsvaru meklējot: saglabāšana, izmantošana, restaurācija", atzīmējot, ka tās ietvaros Latvijas Nacionālā vēstures muzeja telpās tika atvērta restauratoru darbu izstāde „Atdzimšana" (27.05. - 29.06. kuratore – grafikas restauratore Velga Opule, iekārtojuma autore – arhitekte Ināra Heirihsone), organizēta trīs dienas gara starptautiska zinātniskā konference (27.-29.05.), kas tika translēta interneta tiešraidē, dodot kolēģiem iespēju arī attālināti noklausīties referātus, un pēdējā trieennāles dienā – 30.05. – organizēti dažādu restaurācijas darbnīcu un restaurācijas procesā esošu objektu apmeklējumi Rīgā, kā arī divas izbraukumu ekskursijas: viena uz Kurzemi, apskatot Kuldīgu un viesojoties ērģeļu restauratora mācītāja Jāņa Kalniņa darbnīcā Ugālē, bet otra uz Vidzemi – apmeklējot Līgatnes papīrfabriku un 18. gs. muižas kompleksu – Ungurmuižu.

TālākD.Čolderesniedzainformāciju par 2014. gadā organizētajiem LRB semināriem un vispārizglītojošajām aktivitātēm, kas kopskaitā bijušas 12, aicinot semināra tēmu izvēlē ar ieteikumiem iesaistīties arī pārējos